

Yonah. Being Human

The Vertical Axis

(ב) קום לך אל:
(ג) ויקם יונה לברח תרשישה
וירד יפו וימצא אניה ...
וירד בה ...
...ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישב
...וירדם
מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך

The Horizontal Axis

גדול

1. יונה פרק א פסוק ב
קום לך אל כינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני:
2. יונה פרק א פסוק ד
וידוד הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה להשבר:
3. יונה פרק א פסוק י
וייראו האנשים יראה גדולה
4. יונה פרק א פסוק יב
כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם:
5. יונה פרק א פסוק טז
וייראו האנשים יראה גדולה את ידוד ויזבחו זבח לידוד וידרו נדרים:
6. יונה פרק ב פסוק א
וימן ידוד דג גדול לבלע את
7. יונה פרק ג פסוק ג
קום לך אל כינוה העיר הגדולה... ויקם יונה וילך אל כינוה כדבר ידוד וכינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים:
8. יונה פרק ד פסוק א
וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו:
9. יונה פרק ד פסוק ו
וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה:
10. יונה פרק ד פסוק יא
ואני לא אחוס על כינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו...

<p align="center"><u>שליחות שנייה</u></p> <p>(א) ויהי דבר ידוד אל יונה <u>שנית</u> לאמר: (ב) קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך:</p>	<p align="center"><u>שליחות ראשונה</u></p> <p>(א) ויהי דבר ידוד אל יונה בן אמתי לאמר: (ב) קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני:</p>	
פרק ג	פרק א	
1. The King 2. People of Nineveh 3. Nineveh 4. Fasting 5. וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם 6. Yonah goes to the Midbar	1. The Captain 2. Sailors 3. The Boat 4. Prayers 5. ויעמד הים מזעפו 6. Casting Yonah to the Sea	יונה מול הגויים Jonah interacts with a (Gentile) group
פרק ד	פרק ב	
1. The Midbar 2. The Kikayon 3. Polemic	1. The Sea 2. The Fish 3. Prayer	יונה מול הקב"ה/מול עצמו Jonah and God

Mishna Taanit ch.2

What is the order of the fast-days? The ark containing the scrolls of the law is to be brought to the city square... the elder shall then address them in heart-moving terms: "**My brethren, consider that it is not written in respect to [the repentance of] the Ninevites, that God regarded their having wrapped themselves in sackcloth, and considered their fast-days, but that 'God saw their acts, and that they had turned from their evil ways' (Jonah 3:10),** and the tradition of the prophets also is, 'Tear your hearts, and not your garments' (Joel 2:13)."

Yonah ch.3

The word of the Lord came to Jonah a second time: ²"Go at once to Nineveh, that great city, and proclaim to it what I tell you."
³Jonah went at once to Nineveh in accordance with the Lord's command.
Nineveh was an enormously large city a three days' walk across.
⁴Jonah started out and made his way into the city the distance of one day's walk, and proclaimed: "Forty days more, and Nineveh shall be overthrown!"
⁵The people of Nineveh believed God. They proclaimed a fast, and great and small alike put on sackcloth. ⁶When the news reached the king of Nineveh, he rose from his throne, took off his robe, put on sackcloth, and sat in ashes. ⁷And he had the word cried through Nineveh: "By decree of the king and his nobles: No man or beast—of flock or herd—shall taste anything! They shall not graze, and they shall not drink water! ⁸They shall be covered with sackcloth—man and beast—and shall cry mightily to God. Let everyone turn back from his evil ways and from the injustice of which he is guilty. ⁹Who knows but that God may turn and relent? He may turn back from His wrath, so that we do not perish."

משנה מסכת תענית פרק ב משנה א

סדר תעניות כיצד מוציאים את התיבה לרחובה של עיר ונותנים אפר מקלה על גבי התיבה ובראש הנשיא ובראש אב בית דין וכל אחד ואחד נותן בראשו הזקן שבהן אומר לפניו דברי כבושין:
אחינו לא נאמר באנשי נינוה (יונה ג') וירא אלהים את שקם ואת תעניתם אלא וירא אלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה.
ובקבלה הוא אומר (יואל ב') וקרעו לבבכם ואל בגדיכם:

יונה פרק ג

(א) ויהי דבר יקוק אל יונה שנית לאמר:
(ב) קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך:
(ג) ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר יקוק ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים:
(ד) ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת:
(ה) ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם:
(ו) ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר:
(ז) ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו:
(ח) ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם:
(ט) מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד:

¹⁰God saw what they did, how they were turning back from their evil ways. And God renounced the punishment He had planned to bring upon them, and did not carry it out.

Ch.4

This displeased Jonah greatly, and he was grieved. ²He prayed to the Lord, saying, "O Lord! Isn't this just what I said when I was still in my own country? That is why I fled beforehand to Tarshish. For I know that You are a compassionate and gracious God, slow to anger, abounding in kindness, renouncing punishment. ³Please, Lord, take my life, for I would rather die than live." ⁴The Lord replied, "Are you that deeply grieved?" ⁵Now Jonah had left the city and found a place east of the city. He made a booth there and sat under it in the shade, until he should see what happened to the city. ⁶The Lord God provided a gourd, which grew up over Jonah, to provide shade for his head and save him from discomfort. Jonah was very happy about the plant. ⁷But the next day at dawn God provided a worm, which attacked the plant so that it withered. ⁸And when the sun rose, God provided a sultry east wind; the sun beat down on Jonah's head, and he became faint. He begged for death, saying, "I would rather die than live." ⁹Then God said to Jonah, "Are you so deeply grieved about the plant?" "Yes," he replied, "so deeply that I want to die." ¹⁰Then the Lord said: "You cared about the plant, which you did not work for and which you did not grow, which appeared overnight and perished overnight. ¹¹And should not I care about Nineveh, that great city, in which there are more than a hundred and twenty thousand persons who do not yet know their right hand from their left, and many beasts as well!"

Talmud Taanit

Shmuel said: If they had built a stolen beam as the main support of their house, they dismantled their house to return the beam to its original owner.

R. Yochanan said: Whatever was in their hands, they returned, that which was stored in their closets and drawers, they failed to return. (Taanit 16a)

The King says (3:7):	The people do:
Do not let man, beast, herd, or flock taste a thing. Do not let them eat or drink water.	They called a fast (3:5)
man and beast must be covered with sackcloth	and put on sackcloth from the greatest to the least of them. (3:5)
and let men call on God earnestly	-
that each may turn from his wicked way	they turned from their wicked way (3:10)

(ו) וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה:

יונה פרק ד

- (א) וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו:
 (ב) ויתפלל אל יקוק ויאמר אנה יקוק הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום אך אפים ורב חסד ונחם על הרעה:
 (ג) ועתה יקוק קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי: ס
 (ד) ויאמר יקוק ההיטב חרה לך:
 (ה) ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר:
 (ו) וימן יקוק אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה:
 (ז) וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון וייבש:
 (ח) ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי:
 (ט) ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות:
 (י) ויאמר יקוק אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד:
 (יא) ואני לא אחוס על כינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

תלמוד בבלי מסכת תענית דף טז עמוד א

וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם. מאי ומן החמס אשר בכפיהם? אמר שמואל: אפילו גזל מריש ובנאו בבירה - מקעקע כל הבירה כולה ומחזיר מריש לבעליו.

א"ר יוחנן מה שהיה בכף ידיהם החזירו מה שהיה בשידה תיבה ומגדל לא החזירו

Jonah 4:2	Exodus 34:6-7
	ה' ה'
אל חנון ורחום	אֵל רַחוּם וְחַנוּן
אֵרֶךְ אַפַּיִם	אֵרֶךְ אַפַּיִם
וּרְבַּ חֶסֶד	וּרְבַּ חֶסֶד
וּנְחָם עַל הָרָעָה	וְאָמַת

and from the violence
(hamas) which is in his
hands

1:16 The men feared the Lord greatly; they offered a sacrifice to the Lord and they made vows.

Ch.2

The Lord provided a huge fish to swallow Jonah; and Jonah remained in the fish's belly three days and three nights. ²Jonah prayed to the Lord his God from the belly of the fish. ³He said:

In my trouble I called to the Lord,
And He answered me;
From the belly of Sheol I cried out,
And You heard my voice.

⁴You cast me into the depths,

Into the heart of the sea,
The floods engulfed me;

All Your breakers and billows
Swept over me.

⁵I thought I was driven away

Out of Your sight:

Would I ever gaze again

Upon Your holy Temple?

⁶The waters closed in over me,

The deep engulfed me.

Weeds twined around my head.

⁷I sank to the base of the mountains;

The bars of the earth closed upon me forever.

Yet You brought my life up from the pit,

O Lord my God!

⁸When my life was ebbing away,

I called the Lord to mind;

And my prayer came before You,

Into Your holy Temple.

⁹They who cling to empty folly

Forsake their own welfare,

¹⁰But I, with loud thanksgiving,

Will sacrifice to You;

What I have vowed I will perform.

Deliverance is the Lord's!

¹¹The Lord commanded the fish, and it spewed Jonah out upon dry land.

יונה פרק א

(טז) וייראו האנשים יראה גדולה את יקוק ויזבחו זבח ליקוק וידרו נדרים:

יונה פרק ב

(א) וימן יקוק דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:

(ב) ויתפלל יונה אל יקוק אלהיו ממעי הדגה:

(ג) ויאמר **קראתי מצרה** לי אל יקוק ויענני מבטן שאול שועתי **שמעת קולי**:

(ד) ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריק וגליך עלי עברו:

(ה) ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט **אל היכל קדשך**:

(ו) **אפפוני מים עד נפש** תהום יסבבני סוף חבוש לראשי:

(ז) לקצבי הרים יחדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יקוק אלהי:

(ח) בהתעטף עלי נפשי את יקוק זכרתי ותבוא אליך תפלתי **אל היכל קדשך**:

(ט) משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו:

(י) ואני בקול תודה אזבחה לך **אשר נדרתי אשלמה ישועתה** ליקוק: ס

(יא) ויאמר יקוק לדג ויקא את יונה אל היבשה: פ

תהלים פרק קטז

(א) אהבתי כי ישמע יקוק את **קולי** תחנוני:

(ב) כי הטה אזנו לי ובימי **אקרא**:

(ג) **אפפוני חבלי מות** ומצרי שאול מצאוני **צרה** ויגון אמצא:

(ד) ובשם יקוק אקרא אנה יקוק מלטה נפשי:

(ה) חנון יקוק וצדיק ואלהינו מרחם:

(ו) שמר פתאים יקוק דלותי ולי יהושעי:

(ז) שובי נפשי למנוחיכי כי יקוק גמל עליכי:

(ח) כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי:

(ט) אתהלך לפני יקוק בארצות החיים:

(י) האמנתי כי אדבר אני עביתי מאד:

(יא) אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב:

(יב) מה אשיב ליקוק כל תגמולוהי עלי:

(יג) כוס ישועות אשא ובשם יקוק אקרא:

(יד) **נדרי ליקוק אשלם** נגדה נא לכל עמו:

(טו) יקר בעיני יקוק המותה לחסידיו:

(טז) אנה יקוק כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי:

(יז) לך אזבח זבח תודה ובשם יקוק אקרא:

(יח) נדרי ליקוק אשלם נגדה נא לכל עמו:

(יט) **בחצרות בית יקוק** בתוככי ירושלם הללו יה:

רד"ק יונה פרק ב פסוק ט

(ט) **משמרים הבלי שוא** - אנשי הספינה שהיו עובדים אלילים והם משמרי הבלי שוא **נדעתי שאחר שנמלטו מן הצרה יעזבו חסדם**

שייראו את ה' וזעקו אליו ונדרו נדרים לא יקיימו מה שנדרו וישונו לעבודת אלהיהם אבל אני לא כן כי בקול תודה אזבחה לך :

ד א"ר ברכיה בשעה שבה הקדוש ברוך הוא
 לבראת את האדם הראשון ראה צדיקים
 ורשעים יוצאים ממנו, אמר אם אני בורא
 אותו רשעים יוצאים ממנו, ואם לא אברא
 אותו היאך צדיקים יוצאים ממנו, מה עשה
 הקדוש ברוך הוא הפליג דרכן של רשעים
 מכנגד פניו, ושיתף בו מדת רחמים וברא
 הה"ד (תהלים א) כי יודע ה' דרך צדיקים ודרך
 רשעים תאבד, איבדה מכנגד פניו ושיתף בו
 מדת רחמים ובראו. ..

ה א"ר סימון בשעה שבה הקדוש ברוך הוא
 לבראת את אדם הראשון, נעשו מלאכי השרת
 כיתים כיתים, וחבורות חבורות, מהם
 אומרים אל יברא, ומהם אומרים יברא... חסד
 אומר יברא שהוא גומל חסדים, ואמת אומר
 אל יברא שכולו שקרים, צדק אומר יברא
 שהוא עושה צדקות, שלום אומר אל יברא
 דכוליה קטטה, מה עשה הקדוש ברוך הוא נטל
 אמת והשליכו לארץ הה"ד (דניאל ח) ותשלך
 אמת ארצה, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש
 ברוך הוא רבון העולמים מה אתה מבזה
 תכסיס אלטיכסייה שלך, תעלה אמת מן
 הארץ, הדא הוא דכתיב (תהלים פה) אמת
 מארץ תצמח

... ר' הונא רבה של צפורין אמר עד שמלאכי
 השרת מדיינין אלו עם אלו ומתעסקין אלו עם
 אלו בראו הקדוש ברוך הוא, אמר להן מה
 אתם מדיינין כבר נעשה אדם.

R. Berechia said: When the time came for the Holy Blessed One to make the first human being he saw the righteous and the wicked emerging from him. He said, if I create him, the wicked will emerge from him, if I do not create him, how will the righteous emerge from him? What did God do? He distanced the path of the wicked from before His face and joined the attribute of mercy and created him, as it states in Psalms 1: For the Lord knows the way of the righteous: but the way of the wicked shall perish.

5. R. Simon said: When the time came for the Holy Blessed One to make the first human being, The Ministering Angels made themselves into competing counsels, with one group opposing the other. Some of them said, "Don't create humans," and the others said "Create them." So it is written: ([Ps. 85:11](#)) "Kindness and Truth met against one another, Righteousness and Peace faced each other."

The angel of Kindness said, "Create them, for they will do acts of loving kindness."

Then the angel of Truth said, "Do not create them, for they will be full of lies."

The angel of Righteousness said, "Create them, for they will establish justice."

The angel of Peace said, "Do not create them, for they will be in constant strife!"

What did the Holy Blessed one do, but grab up Truth and hurl it to the earth, so it is written: ([Daniel 8:12](#)) "You hurled Truth to the earth." Whereupon the Ministering Angels said before the Holy Blessed One, "Ruler of all worlds, what have You done? Why have You so chastised the chief of your court? Let Truth arise again from the earth." So it is written, ([Ps. 85:12](#)) "Truth springs up from the earth."

...R. Huna of Tzipori said: While the Ministering Angels were occupying one another with litigation and debate, The Holy Blessed One created them and turned to the angels saying, "What are you arguing about? Humans have already been created."